

ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง
อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี*
PERFORMANCE EFFECTIVENESS OF EMPLOYEES IN BANGKHAYAENG
SUB DISTRICT MUNICIPALITY, MUANG PATHUMTHANI DISTRICT,
PATHUMMATHANI PROVINCE

ภมร ชันธหัตต์

Pamorn Khantahat

นิเทศ ดินณะกุล

Nithat Thinnakul

วิทยา สุจริตธนารักษ์

Withaya Sucharitharugse

กานดา ผรณเกียรติ

Kanda Paronakian

สมนึก สอนเนย

Somnuek Sonnoei

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

Pathumthani University, Thailand

E-mail: Dr_thanakrit@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงาน 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ3) เสนอแนวทางประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง เป็นวิจัยเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดการวิจัยใช้แนวคิดของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ประชากรเป้าหมายที่ใช้วิจัย ได้แก่ พนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง ทั้งหมดจำนวน 140 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม นำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ .87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1)ระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมากไปน้อยพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการบริการสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา

* Received August 13, 2021; Revised April 13, 2022; Accepted April 28, 2022

ด้านการบริหารงานการเงินและการคลัง ด้านการบริหารจัดการ และด้านการบริหารงานบุคคล และกิจการสภา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยงที่มี อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงานต่างกัน มีประสิทธิผลในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงาน เทศบาลตำบลบางชะแยงที่มี เพศ ต่างกัน มีประสิทธิผลในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ3) เสนอแนวทางประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงาน เทศบาลตำบลบางชะแยง พบว่า เทศบาลต้องดำเนินการ ดังนี้ 1) กิจกรรมเทศบาลต้อง ประชาสัมพันธ์ให้พนักงานทราบอย่างละเอียด 2) การปฏิบัติหน้าที่ต้องชัดเจน เหมาะสม ตำแหน่ง ความรู้ ความสามารถ 3) การบริหารงานต้องมีคณะกรรมการชัดเจน ตรวจสอบได้ และ 4) การบริการประชาชนต้องรวดเร็วมีแผนงาน

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การปฏิบัติงาน, พนักงาน, เทศบาลตำบลบางชะแยงในจังหวัดปทุมธานี

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study level of performance effectiveness of employees. 2) to compare performance effectiveness of employees and 3) to propose performance effectiveness guideline of employees in Bangkhayaeng sub district municipality. The research methodology was a quantitative. The conceptual framework of the study was created using theory of Department of Local administration. The study target population were 140 employees of Bangkhayaeng sub district municipality. The research instrument was a questionnaire. The reliability of the questionnaire was .87. The statistic used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test and One Way ANOVA. The study results revealed that 1) performance effectiveness of employees in Bangkhayaeng sub district municipality as a whole was at much level. When considering each aspect indicated that all 4 aspects were at much levels as orderly organized from high to low as following: public service aspect was at much average, followed by financial and fiscal management aspect and personnel administration, administration aspect and council affairs aspect was at less level. 2) Compare performance effectiveness of employees in Bangkhayaeng sub district municipality classified by personal qualification, it found that employees in Bangkhayaeng sub district municipality with different ages, educational levels, work periods were no difference on performance

effectiveness. By employees in Bangkhayaeng sub district municipality with different genders were difference on performance effectiveness with statistically significant level of .05 and 3) Propose performance effectiveness of employees in Bangkhayaeng sub district municipality showed as follows: 1. municipal activities must be provided to employees, 2. Their responsibilities must be clear, appropriate position, knowledge, skills, 3 Administration must be a committee clearly and verifiable and 5. People service must be done quickly with plan management.

Keywords: effectiveness, performance, employees , Bangkhayaeng sub district municipality in Pathumthani province

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน มีรายได้และงบประมาณเป็นของตนเอง นอกจากนี้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับคัดเลือกจากประชาชน การดำเนินกิจการต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการจัดบริการสาธารณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชน ได้แก่ การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการต่าง ๆ เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า ถนน สะพาน การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การรักษาพยาบาล การจัดการศึกษา การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัย การจัดสวัสดิการและสังคม การสงเคราะห์ การจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม การส่งเสริมและการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น การอำนวยความสะดวกและการบริการประชาชน การพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะต้องคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก เพื่อให้ สามารถแก้ปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านอำนาจของท้องถิ่น ใน พ.ศ. 2542 โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการกระจายอำนาจมากขึ้น ซึ่งจะต้องรับผิดชอบจัดบริการสาธารณะเพิ่มขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพและตรงตามความต้องการ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี เป้าหมายให้มีการถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใน 4 ปี ให้ดำเนินการถ่ายโอนให้แล้วเสร็จภายใน 10 ปี โดยกำหนดถ่ายโอนภารกิจให้ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 245 ภารกิจ แบ่งภารกิจถ่ายโอน ออกเป็น 6 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้าง

พื้นฐาน 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผนและการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 6) ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เทศบาลเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเป็นรูปแบบแรกภายหลัง การเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อ พ.ศ. 2475 เป็นองค์กรที่รับผิดชอบในพื้นที่ที่มีความเจริญและ โดยส่วนใหญ่เป็นชุมชนเมืองและมีประชากรหนาแน่นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 โดยกำหนดให้เทศบาลมี 3 ระดับ คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล (ชนกฤต รอดเขียว, 2553)

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 กล่าวถึงการปฏิรูปและการพัฒนา ในหมวด 16 การปฏิรูปประเทศ มาตรา 257 การปฏิรูปประเทศตามหมวดนี้ต้องดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้ 1) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ 2) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ 3) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, 2560)

ประสิทธิผลการปฏิบัติงานที่น่าพอใจการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลนั้นองค์กรต้องมีสภาพสมบูรณ์ ตามความหมายประสิทธิผลขององค์กร เน้นในความหมายของความสามารถขององค์กรที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย 4 ประการนี้ ประการแรก ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์กร (integration) การปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (adaptability) การปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับสังคม (social relevance) และผลผลิตขององค์กร (productivity) และในการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง วังเกิดขึ้นนอกองค์กร และการปราศจากความกดดัน (สำเนา ศรีสมศักดิ์, 2561)

ภาระงานในหน้าที่ให้บริการของเทศบาลตำบลบางชะแยง ตามโครงสร้างการบริหารงานแบ่งออกเป็น 3 กอง ดังนี้ 1) สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของงานธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานทะเบียนราษฎร สำนักปลัด มีหน่วยงานย่อยอีก 3 งาน ดังนี้ 1.1) งานสาธารณสุข มีหน้าที่เกี่ยวกับสาธารณสุขชุมชนส่งเสริมสุขภาพและอนามัย การป้องกันโรคติดต่อ 1.2) งานการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาและพัฒนาศึกษา และ 1.3) งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานป้องกันและระงับอัคคีภัย 2) กองคลัง มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี งานพัสดุและทรัพย์สิน และงานผลประโยชน์ และ 3)

กองช่าง มีหน้าที่ ควบคุมดูแลและรับผิดชอบปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิศวกรรม งานสถาปัตยกรรม งานผังเมือง และการควบคุมอาคารให้เป็นไปตามกฎหมาย และงานสาธารณสุข โภค งานสวนสาธารณะ และงานศูนย์เครื่องจักรกล จะเห็นได้ว่างานในหน้าที่ให้บริการมีจำนวนมาก แต่พนักงานของเทศบาล มีจำนวนทั้งสิ้น 140 คน และต้องให้บริการประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น (เทศบาลตำบลบางชะแยง, 2559)

พนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง มีภาระจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับอาณาเขตและประชากรที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลไม่ประสบผลสำเร็จได้เท่าที่ควร ซึ่งสังเกตเห็นได้จากผลการดำเนินงานโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในที่ผ่านมา พ.ศ. 2558 พบว่า โครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ตั้งไว้จำนวน 86 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 52 โครงการ ดังนี้ 1) การพัฒนาระบบสาธารณสุข โภคสาธารณสุขการและโครงสร้างพื้นฐานที่ตั้งไว้จำนวน 13 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 2 โครงการ 2) การพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชน ที่ตั้งไว้จำนวน 6 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 6 โครงการ 3) การพัฒนาระบบการบริหาร และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ตั้งไว้จำนวน 7 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 4 โครงการ 4) การพัฒนาระบบการศึกษา คุณภาพชีวิต และคุณค่าทางสังคมและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ตั้งไว้จำนวน 26 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 18 โครงการ 5) การพัฒนาประสิทธิภาพการเมือง การบริหาร การพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น และการบริหารจัดการที่ดี ที่ตั้งไว้จำนวน 27 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 18 โครงการ 6) การพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการด้านสาธารณสุข ที่ตั้งไว้จำนวน 6 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 3 โครงการ และ 7) การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของระบบเศรษฐกิจชุมชน และการแก้ไขปัญหาความยากจน ที่ตั้งไว้จำนวน 2 โครงการและสามารถดำเนินการได้สำเร็จ จำนวน 1 โครงการ (เทศบาลตำบลบางชะแยง, 2559) จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการปฏิบัติงานของพนักงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เสนอแนวทางประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ประชากรเป้าหมายทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ทั้งหมด ได้แก่ พนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 140 คน (เทศบาลตำบลบางชะแยง, 2559)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (questionnaires) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list) เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) เกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยใช้แนวคิดของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จำนวน 4 ด้าน ๆ ละ จำนวน 5 ข้อ จำนวน 20 ข้อ ได้แก่

1. ด้านการบริหารจัดการ	จำนวน 5 ข้อ
2. ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา	จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านการบริหารงานการเงินและการคลัง	จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านการบริการสาธารณะ	จำนวน 5 ข้อ

รวม จำนวน 20 ข้อ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและและมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับประสิทธิภาพ	คะแนนข้อความเชิงบวก	คะแนนข้อความเชิงลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์การให้คะแนนเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ให้เกณฑ์การวัดระดับคะแนนค่าเฉลี่ยในการแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

1.00 - 1.80	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับน้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	มีประสิทธิผลระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ลักษณะแบบสอบถามเป็นปลายเปิดให้เต็มข้อความ

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือวิจัย

สำหรับการสร้างและการทดสอบเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าแนวความคิด ทฤษฎี เอกสาร/บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษา โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

3. นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ โดยให้ตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

5. นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 20 ข้อ ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00

6. นำเครื่องมือที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

7. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง

8. เมื่อผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความถูกต้องเสร็จแล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรที่ศึกษา แต่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ พนักงานเทศบาลบ้านใหม่ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

จำนวน 30 คน แล้วนำ ผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbaach) ผลการทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ .87

9. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์ถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้พื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้กับพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ตามจำนวนที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยได้อธิบายเหตุผลการทำวิจัย และวิธีการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ และรอรับกลับคืนหลังจากผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว

3. ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความเรียบร้อยสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่รับคืนจากพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยการจำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน โดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และหาค่าร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ต่างกันโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA (F-test)

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีโดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน

การมีส่วนร่วม	μ	σ	ระดับการปฏิบัติงาน
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.80	.74	มาก
2. ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา	3.62	.71	มาก
3. ด้านการบริหารงานการเงินและการคลัง	3.82	.78	มาก
4. ด้านการบริการสาธารณะ	3.88	.76	มาก
รวม	3.78	.51	มาก

พบว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน ด้านการบริการสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 3.88$) รองลงมา ด้านการบริหารงานการเงินและการคลัง ($\mu = 3.82$) ด้านการบริหารจัดการ ($\mu = 3.80$) และด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 3.62$) เมื่อพิจารณาแยกรายด้าน

1.1 ด้านการบริหารจัดการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ มีการปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงานครอบคลุมทุกด้าน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การบริหารงานของเทศบาลจะยึดหลักผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตรงกับความต้องการของประชาชน มีการปรับปรุงภารกิจของเทศบาลเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และมีการกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจของเทศบาลที่เป็นที่รับรู้และเข้าใจของพนักงานทุกคน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.2 ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ การปรับปรุงอัตรากำลังมีการคำนึงถึงความจำเป็น และความคุ้มค่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา มีระบบการแจ้งเตือนการเลื่อนระดับเพื่อไม่ให้พนักงานเสียสิทธิที่พึงจะได้รับ มีการแจ้งผลการประเมินผลการเลื่อนระดับและขึ้นเงินเดือนของพนักงานให้รับทราบทุกครั้ง อัตรากำลังของพนักงานมีเหมาะสมกับปริมาณงานของเทศบาล และการมอบหมายงานให้พนักงานจะยึดหลักความรู้ ความสามารถและความเหมาะสมของตำแหน่งเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ด้านการบริหารงานการเงินและการคลัง โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ มีการจัดทำทะเบียนคุมครุภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา มีการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเป็น ข้อมูลในการวางแผนในการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบพัสดุประจำปี การรับ การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงินการวางฎีกาเบิกจ่ายเงินมีการจัดทำรายการบัญชี รายงานการเงิน ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย และมีการจัดทำแผนอนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง การจัดทำรายงานขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง การจัดทำข้อสรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ด้านการบริการสาธารณะโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ มีจุดให้บริการน้ำดื่มที่สะอาดแก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา มีการให้ความรู้แก่ประชาชนโดยจัดให้มีหนังสือพิมพ์ หรือวารสารต่าง ๆ ให้บริการประชาชนระหว่างรอรับบริการ การให้บริการจะยึดหลักความพึงพอใจของประชาชนเป็นสำคัญ มีการแยกห้องน้ำทั่วไป ห้องน้ำผู้สูงอายุ และผู้พิการให้บริการประชาชน และมีแผนผังขั้นตอนการให้บริการให้ประชาชนได้รับทราบและติดในที่มองเห็นได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	
	ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้	เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
1. เพศ	-	✓
2. อายุ	✓	-
3. ระดับการศึกษา	✓	-
4. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	✓	-

3. เสนอแนวทางประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง พบว่า เทศบาลต้องดำเนินการ ดังนี้ 1) กิจกรรมเทศบาลต้องประชาสัมพันธ์ให้พนักงานทราบอย่างละเอียด 2) การปฏิบัติหน้าที่ต้องชัดเจน เหมาะสมตำแหน่ง ความรู้ ความสามารถ 3) การบริหารงานต้องมีคณะกรรมการชัดเจน ตรวจสอบได้ และ 4) การบริการประชาชนต้องรวดเร็ว มีแผนงาน

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่องประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแยง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีพบว่า โดยภาพรวมมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนและศึกษากฎระเบียบในการบริหารงาน พนักงานรวมใจเป็นหนึ่งเกิดความสามัคคีในหมู่คณะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดผลงานเชิงประจักษ์และสอดคล้องกับแนวคิดประสิทธิผล(Effective) หมายถึง ความสามารถขององค์การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย คือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในองค์การ (Integration) การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม (Adaptability) การปรับตัวขององค์การให้สอดคล้องกับสังคม (Social Relevance) และผลผลิตขององค์การ (Productivity) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เชษฐวุฒิ กฤตลักษณ์ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน พบว่า ภาพรวมด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดการขยะของเทศบาลเมือง ด้านประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นการศึกษาพบว่า การกำหนดนโยบาย และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนความรับผิดชอบต่อสังคมไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะ (เชษฐวุฒิ กฤตลักษณ์, 2561) และงานของสมนึก สอนเนย ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจากมากไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2) ปัจจัยภาวะผู้นำส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ภาวะผู้นำด้านการตัดสินใจ ด้านการติดต่อสื่อสารและ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ร้อยละ 75.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 6 แนวทาง ได้แก่ 1. การมีวิสัยทัศน์ 2. การแสดงตนเพื่อเป็นแบบอย่าง 3. การสื่อสารหลักเกณฑ์ทางจริยธรรม 4. การคิดบวก 5. หลักธรรมาภิบาลและ 6. ระบบคุณธรรม (สมนึก สอนเนย, 2564)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1.ด้านการบริหารจัดการโดยรวมมีประสิทธิผล อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการปฏิบัติงานมีการศึกษาระเบียบและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุศริน กลิ่นอยู่ ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลในการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก (บุศ

ริน กลิ่นอยู่, 2558) และการวิจัยของ อีลิซ่า เบอร์ตัน พบว่า ผู้เกี่ยวข้องและบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในสปอร์ตคลับรากหญ้ามีความสำคัญมากต่อประสิทธิผลของสปอร์ตคลับ สมาชิก คณะกรรมการ อาสาสมัคร และเจ้าหน้าที่มีผลกระทบอย่างมากต่อประสิทธิผลขององค์กรของสปอร์ตคลับรากหญ้า ในแง่ของผู้บริหารและผู้มีอำนาจในสปอร์ตคลับรากหญ้า ถูกพบว่ามี ความสำคัญต่อประสิทธิผลของสปอร์ตคลับรากหญ้าด้วยเช่นกัน (Elissa J. Burton., 2009) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรณิชา ทศตา วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านวัตถุประสงค์เพียงพอต่อการจัดการเรียน ด้านการสอนและการดำเนินการต่าง ๆ ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมภายใน และด้านครูมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน (อรณิชา ทศตา, 2558)

2.ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภาโดยรวมมีประสิทธิผล อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะทุกฝ่ายมีความรู้ความสามารถในบทบาทหน้าที่ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรากร สังข์วงษา วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การด้านงานผังเมือง : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านผังเมืองมีคะแนนเฉลี่ยระดับความสำเร็จค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณา ประสิทธิภาพการบริหารจัดการในแต่ละด้านพบว่า ด้านการบริหารจัดการมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจในงานและด้านการพัฒนาองค์การ (วรากร สังข์วงษา, 2553)

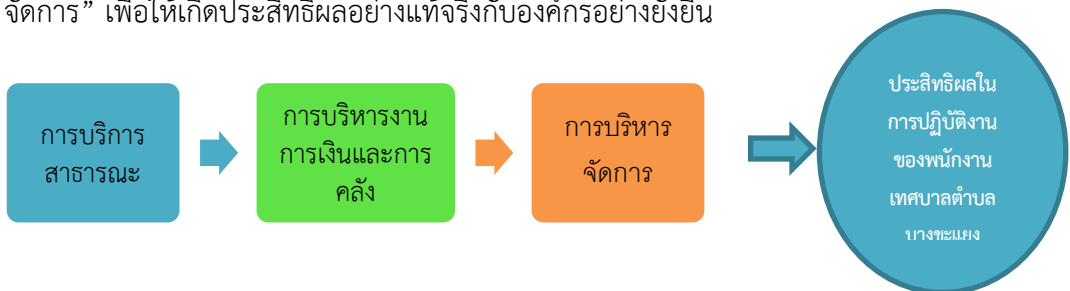
3.ด้านการบริหารงานการเงินและการคลังโดยรวมมีประสิทธิผล อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการบริหารยึดระเบียบเป็นหลักพื้นที่มีความพร้อมหลายประการ สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของบุศริน กลิ่นอยู่ ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลในการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก (บุศริน กลิ่นอยู่, 2558) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจวรรณ ศรีมารุต วิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิผลองค์การของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า 1) องค์ประกอบและตั้งบ่งชี้ประสิทธิผลองค์การของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 70 ตัวบ่งชี้ และ 2) ประสิทธิภาพองค์การของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านผู้รับบริการมีประสิทธิผลสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการเงิน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (เบญจวรรณ ศรีมารุต, 2558)

4.ด้านการบริการสาธารณะโดยรวมมีประสิทธิผล อยู่ในระดับมาก เนื่องจากทีมบริหารให้ความสำคัญในพื้นที่เป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสำเนา ศรีสมศักดิ์ ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับ

มากำแนกตามลำดับดังนี้ ด้านผู้รับบริการ ด้านการเงินและด้านการบริหารงานภายในและด้านการเรียนรู้และพัฒนา (สำเภา ศรีสมศักดิ์, 2561)

องค์ความรู้ใหม่

การบริหารงานท้องถิ่นสิ่งสำคัญคือการบริการสาธารณะให้กับประชาชน ต้องตอบสนองให้ตรงกับความต้องการของชุมชนเป็นสำคัญ การใช้จ่ายเงินงบประมาณตรงกับความต้องการมีความคุ้มค่ากับสิ่งที่ใช้งบประมาณสุดท้ายที่ผู้บริหารต้องดำเนินการคือ “การบริหารจัดการ” เพื่อให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริงกับองค์กรอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 1 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแมง

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลตำบลบางชะแมง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีพบว่า ผู้บริหารดำเนินการพัฒนาเทศบาลตำบลบางชะแมงตามแผนพัฒนาตำบลโดยใช้แผน 5 ปี ภาพโดยรวมเกิดประสิทธิผลตรงกับแผนพัฒนาประชาชนพึงพอใจในระดับหนึ่ง แต่มีบางข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสมควรได้รับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนี้ ควรจะมีการกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจของเทศบาลให้เป็นที่รับรู้และเข้าใจของพนักงานทุกคน เพื่อให้การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ควรจัดงานให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและตำแหน่งของบุคลากร ก่อนที่จะมอบหมายงาน จัดทำแผนผังขั้นตอนการให้บริการให้ประชาชนได้รับทราบและติดในที่มองเห็นได้ง่าย เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการใช้บริการ

เอกสารอ้างอิง

เชษฐาภูมิ กฤตลักษณ์. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีนิพนธ์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

- เทศบาลตำบลบางชะแยง. (2559). รายงานประจำปี 2559. ปทุมธานี : เทศบาลตำบลบางชะแยง.
- ชนกฤต รอดเขียว. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุศริน กลิ่นอยู่. (2558). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต :มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
- เบญจวรรณ ศรีมารุต. (2558). การประเมินประสิทธิผลองค์การของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล. ใน การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงาน ผลงานวิจัยระดับชาติ “ทิศทางการศึกษาไทย กับประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- วรากร สังข์วงษา. (2553) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การด้านงานผังเมือง : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา.วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรศาสตรดุษฎีนิพนธ์ สาขารัฐศาสตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. (6 เมษายน 2560).
- สำเภา ศรีสมศักดิ์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขารัฐศาสตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- สมนึก สอนเนย. (2564). ปัจจัยภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีนิพนธ์ สาขารัฐศาสตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- อรณิชา ทศตา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31.ใน การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงาน ผลงานวิจัยระดับชาติ “ทิศทางการศึกษาไทย กับประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

- เชษฐวุฒิ กฤตลักษณ์. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการขยะในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. ใน *หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีนิพนธ์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.*
- เทศบาลตำบลบางชะแยง. (2559). รายงานประจำปี 2559. ปทุมธานี: เทศบาลตำบลบางชะแยง.
- ธนกฤต รอดเขียว. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุทัยธานี. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้นฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุศริน กลิ่นอยู่. (2558). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนานาชาติแอสแตมฟอร์ด.*
- เบญจวรรณ ศรีมารุต. (2558). การประเมินประสิทธิผลองค์กรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล. ใน *การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงาน ผลงานวิจัยระดับชาติ “ทิศทางการศึกษาไทย กับประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 1. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.*
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก. (6 เมษายน 2560).
- วรากร สังข์วงษา. (2553). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การด้านงานผังเมือง : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีนิพนธ์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.*
- สมนึก สอนเนย. (2564). ปัจจัยภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีนิพนธ์ สาขารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.*
- สำเภา ศรีสมศักดิ์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ใน *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.*
- อรณิชา ทศตา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. ใน *การประชุมวิชาการและการนำเสนอ*

ผลงาน ผลงานวิจัยระดับชาติ “ทิศทางการศึกษาไทย กับประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 1.
มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

Elissa J. Burton. (2009). Organisations Effectiveness in Selected Grass Roots
Sport Clubs in Western Australia. Western Australia: Edith Cowan
University.